

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקלרת ציון

פְּרֻשֶׁת מִקֶּץ - אַחֹת אַחִים

אִם כִּנִּים אַתֶּם אַחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מְשֻׁמְרָם וְאַתֶּם לֹכֵי הַבָּיֹאוּ שֶׁבַר רַעְבוֹן בְּתֵיכֶם (בראשית מב, יט)

ומכאן עלינו ללמוד, מהנהגתם של השבטים הקדושים, מהי ההתייחסות הראויה כלפי צרתו של אח או חבר. אֵל לנו להתייחס חלילה כשאנו שומעים על צרתו של הזולת כאל דבר שאינו נוגע אלינו כלל ועיקר.

ואף כשאנו עוזרים לו בצרתו, אֵל לנו לחוש כי אנו עומדים מהצד ואנו מסייעים בעבורו בלבד. **עלינו לחוש כי צרתו של הזולת-הרי היא צרה שלנו, ורק כך נוכל באמת להגיע למדרגת האחוה הנדרשת מאיתנו!**

מאחר ו'כל ישראל ערבים זה בזה' (סנהדרין כז ע"ב, שבועות לט ע"א) הרי ש"אתם קרויים אדם, ואין הגויים קרויים אדם". וכי הגויים אינם אדם? מה השוני שלנו מהם?

אלא כידוע ישנם ארבעה שמות לאדם: אדם, איש, אנוש וגבר. שלושה מהם מתרבים- אישים, אנשים וגברים. ורק שם אחד אינו מתרבה- אדם.

אצל הגויים, הם נקראים בשמות המתרבים. שכן אם לזולת יש צרה- הדבר לא נוגע לו. ואילו אצל עם ישראל, נקראים בשם אדם, כיוון שאם לאחד יש צרה- כל עם ישראל מאוחדים ונרתמים לעזרתו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	דביון חס
י"ט	16:00	17:13	17:44
כ"א	16:17	17:09	17:39
מיוסף	16:16	17:09	17:39
כ"ב	16:20	17:13	17:43

לכאורה עלינו לבאר, מה פשר הלשון: "בְּבֵית מְשֻׁמְרָם"? וכי בית הסוהר של מצרים שייך היה לאחים הקדושים? האם זה היה בית סוהר מיוחד בעבורם?

ובכלל, הרי בפועל רק אחד מהם היה עתיד להיאסר בבית הסוהר, כך שראוי היה לומר לכל היותר: "אחיכם אחד יאסר בבית משמרו" או "בבית המשמר"?

רש"י הקדוש הרגיש בדבר וכתב: "בבית משמרכם- שאתם אסורים בו עכשיו". והיינו שביאר כי בית הסוהר נקרא בית משמר האחים הקדושים- על שם היותם נתונים בו באותה שעה בטרם שולחו להביא שבר רעבון בתיהם.

אך הרב 'מקדש הלוי' ביאר זאת באופן אחר, כי יוסף הצדיק ידע את האהבה הגדולה השוררת בין האחים כולם.

ועל כן הבין כי גם אם אחד מהם ישאר אסור בבית הסוהר, הרי שתחושת שאר האחים תהיה כי כולם יחד שם אסורים שם עימו כביכול! לפיכך, הציע להם לעלות אל אביהם, תוך ידיעה ברורה כי מאחר שישאירו בבית הסוהר את אחד מאחיהם- דומה הדבר כאילו נותרו שם בעצמם.

נמצא כי יוסף הצדיק מצא דרך שהוא מעין "בְּבֵית מְשֻׁמְרָם" דהיינו: בית סוהר לכל האחים יחדיו, וזאת על ידי שיותיר את אחד מהם במאסר, ויהיה הדבר שקול בעיניהם כאילו כל האחים כולם אסורים בידו עד אשר יביאו עימם את האח הצעיר.

הצלחה בגורר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב מיטל בת שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחיהם אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעיה בת שרה יחיה בן רחל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - חנכה

במוצאי שבת מה מדליקים לפני מה- נרות חנוכה או נר הבדלה? וכן מה יעשה מי ששומר רבינו תם, מתי ידליק את נרות חנוכה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: !

במוצאי שבת, מדליקים בבית הכנסת נרות חנוכה, ואחר כך מבדילים על הכוס, כדי לאחר את יציאת השבת כמה שאפשר. ולמרות שהמדליק נרות חנוכה, מפסיד את קדושת השבת, מכל מקום טוב להדליק נרות חנוכה בביה"כ אחר תפילת ערבית, שהרי כל הציבור נשארים בקדושת השבת, עד שיבדילו. וגם כדי שיהיה פרסום הנס בהדלקת הנרות בביה"כ, שהרי אם יבדילו קודם ההדלקה, רוב הציבור ילכו לבתיהם קודם ההדלקה.

כשמגיע אדם לביתו, יקדים להבדיל על הכוס תחילה, ואחר כך ידליק נרות, שכן תדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם. ומצוות הבדלה היא תדירה יותר, שכן עושים אותה בכל שבוע, ואילו הדלקת נר חנוכה מתרחשת פעם בשנה.

לאותם הנוהגים להחמיר שלא לעשות מלאכה במוצאי שבת, עד שיגיע זמן רבינו תם, הוא הדין שאף במוצאי שבת חנוכה צריכים להמתין שלא להדליק נרות עד זמן רבינו תם, מפני שאין זה מנהג טוב בלבד, אלא ראוי ונכון לכל אחד ואחת לנהוג כשיטת רבינו תם, ובפרט שכן דעת מרן השולחן ערוך.

אין מברכים ברכת 'מאורי האש' על נרות חנוכה (אם טעה והדליק נרות קודם ההבדלה), שהרי אסור ליהנות מנרות חנוכה, ואין מברכים 'מאורי האש' עד שיאורו לאורו של נר ההבדלה, כלומר, הנאה מאור הנר, אבל על נר השמש שהוא חול, מותר לברך 'מאורי האש'.

החלום שהציל

סיפר רבי נחום זאב דסלר: משפחתי (דסלר) ומשפחת לאפיאן גרו בלונדון בסמוך אחת לשנייה, מרחק של רבע שעה. באותם ימים, מכונית הייתה דבר נדיר, וכולם העדיפו ללכת ברגל מאשר לנסוע באוטובוס. אחד מבניו של ר' אליהו לאפיאן (שבאותם זמנים שימש כראש ישיבת 'עץ חיים' בלונדון) היה ר' ישראל נחום, מאחר והיה בן גילי, היינו באים זה לזה מפעם לפעם.

פעם אחת, כשירדתי במדרכה הסמוכה לביתו כדי לבוא אליו, חלפה במקום מכונית ביעף וכמעט שפגעה בי. **כפסע הפריד ביני לבין המוות. מרוב בהלה ופחד, החוורתי כסיד ורעדתי כולי.** כשהגעתי לבית משפחת לאפיאן, לפלא היה בעיני שבפעם זו, שלא כאף פעם קודמת, הצדיק רבי אליהו לאפיאן בעצמו פתח לי את הדלת.

תמיד כשבאתי הוא היה עסוק בלימודו, לומד או מכין שיעור, והנה הפעם הוא כאילו המתין לבואי. ר' אליהו התעניין, אם הכול בסדר. על פניו ובקולו ניכרה הדאגה. "כן, ב"ה הכל בסדר", עניתי במבוכה. למרות ניסיוני להתחמק ממה שאירע לי קודם בואי, רבינו לא אפשר לי זאת.

"שום דבר לא אירע לך בדרך לכאן?", חקר. "אכן קרה", הודיתי, וסיפרתי לרב שבדיוק, כשצריך הייתי לחצות את הרחוב, עברה ביעף מכונית, וכמעט ש... "אם כן ב"ה הסכנה עברה", אמר רבינו להפתעתי. משניסיתי לרדת לסוף כוונתו, סיפר: **"אמש חלמתי, כי קרתה לך תאונה קשה, ואני מתפלל לשלומך עד לרגע הזה."**

כשסיימתי את לימודי עם ר' ישראל נחום שבתי לביתי. עם הגיעי ניגשתי מיד לספרייתו של אבא (הגאון ר' אליהו אליעזר דסלר בעל 'מכתב מאליהו') שבה ישב ולמד, וסיפרתי לו את שכמעט וקרה לי, ואת דברי הגאון רבי אליהו לאפיאן. למשמע הדברים נטל את ידי, לחצה בין שתי ידיו ואמר: **"בני היקר, גם אני חלמתי אותו חלום אמש, ומאתמול אני צם עד עתה"**. מסיים הרב: **"עד היום חב אני תודה רבה לתפילות רבינו ולצום של אבי"**.

החֶסֶד שֶבַחֶסֶד

בחור מבני ישיבת לומז'ה התארס, והימים היו ימי מצוקה כלכלית קשה. ניגש אליו ראש הישיבה הגאון ר' יחיאל מיכל גורדון זצ"ל ושאלו: "מה נשמע?". ענה הבחור: "ברוך ה', אלא שנהוג להביא מתנת אירוסין, ואין ידי משגת" הצטער הרב מאוד, שכן גם הישיבה הייתה נתונה במצב כלכלי קשה ביותר, ולא יכול להלוות לבחור כסף, כדי שירכוש שעון. מה עשה ראש הישיבה? **נטל את שעון הזהב שקיבל מחותנו כשהוא היה חתן, מכרו ונתן את הכסף לבחור, כדי שירכוש מתנת אירוסין.**

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PinneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כְּמִלְאָכִים - הַצִּדִּיק הָרַב אַבְרָהָם וְאַזְאנָא זצ"ל

הצדיק הרב אברהם ואזאנא זצ"ל הידוע גם בכינוי 'בעל הארי' - נולד בסכורה שבמרוקו. חי בראשית המאה התשע עשרה. התחיל את דרכו בארץ ישראל עד שנבחר להיות שד"ר לאיסוף כסף ליהודי ארץ ישראל ממרוקו. משסיים את שליחותו ביקשה ממנו הקהילה המקומית שיישאר ולאחר הפצרות הסכים לכך.

נודע ונתפרסם כפועל ישועות. מלומד בניסים. על ציונו כתוב החכם השלם. סיפורי ניסים רבים נקשרו לשמו וביניהם העובדה שרכב על אריה לאחר שנאלץ לשבות במדבר בשל השבת הקדושה. רבים פנו אליו ונושעו. ציונו באיית בוציאל שבמרוקו. על אף העובדה שלא ידוע מתי הרב נפטר, בכל שנה מקיימים את יום ההילולה ב-ג' טבת. גם היום רבים הפוקדים את ציונו ורואים ישועות נפלאות.

בנו: ר' דוד. מספריו: השושלת לבית ואזאנא- אודות הצדיק וצאצאיו.

באחת הפעמים רבינו רצה לצאת בשיירה לכיוון ורזאזאת. השיירה התכוונה לצאת ביום רביעי ורבי אברהם ביקש מראש השיירה לצאת ביום ראשון, על מנת להספיק להגיע לפני השבת, אך ראש השיירה סירב. בלית ברירה נאלץ להצטרף לשיירה זו, וכך אחרי יומיים של מסע הגיע ערב שבת ורבי אברהם נאלץ להיפרד מהשיירה ולשבות מלכת, הוא ושמשו באמצע המדבר, למרות הפצרותיו של ראש השיירה כי המקום מסוכן. לאט לאט השיירה נעלמה. רבי אברהם חג במקלו בקרקע וסימן את התחום בו ישבות בשבת.

משסיים קם, התפלל מנחה של ערב שבת ולאחר התפילה הדליק נרות וקיבל את השבת. במהלך תפילת השבת נשמעה שאגה. שמשו של ר' אברהם נבהל, הסתכל לכיוון השאגה וראה שני אריות מתקדמים לעברם. האריות הגיעו עד לקו שסימן באדמה רבי אברהם, כאשר רבי אברהם ושמשו התארגנו להמשיך בדרכם, האריות עדיין רבצו על האדמה והם עלו עליהם ודהרו לכיוון העיר ורזאזאת, וכך בשעות הבוקר נראו האריות בעיר לעיניהם המפוחדות של התושבים, ומאז שמו של רבי אברהם ואזאנא נפוץ כבעל ניסים. **ישנו קלף עם חתימות של חכמי מרוקו שניתן למשפחת ואזאנא כאשר הם עלו לארץ ישראל ובו מעידים הם על המעשה שקרה.**

העיר ורזאזאת שהייתה שוקקת חיים החלה להתמעט מתושביה. רבים, מתושבי העיר עברו לערים אחרות, ורבים מהיהודים עלו לארץ. הערים האחרות במרוקו משכו אליהם תושבים בעיקר משום שאנרגית החשמל התגלתה כיעילה קלה, נוחה וזולה. התכנסו טובי העיר לטכס עצה על מנת למנוע את שוממות עירם, והחליטו כי יהיה מוצלח להקים בקרבת מקום תחנת חשמל אשר תספק חשמל זול ויעיל לתושבי העיר. "דבר זה", כך קיוו טובי העיר, "יקדם את עירם לדרגת עיר מתקדמת וימשוך אליו תושבים".

וממחשבה למעשה, הם ניגשו לעבודה של בניית תחנת כוח אשר תהיה ממונעת מזרימתו המהירה של הנהר הנמצא בקרבת עירם. עם גמר התחנה והפעלתה התברר כי אין במים עוצמה מספקת להפעלת התחנה, לכן הוחלט לפתוח את סכר המים שניצב בדרך הנחל עד לכמות שבו יהיה זרם מספיק חזק.

כשפתחו את הסכר, עמדו האנשים חסרי אונים מול הזרמים העצומים של המים שלא ציפו להם, והמים פרצו את כל המחסומים שעמדו בדרכם. משלא מצאו מקום לזרום החלו המים לגאות והציפו את העיירה על בתיה. כמויות גדולות של מים המשיכו לזרום בעוצמה וחלקים נרחבים יותר ויותר הוצפו במים.

המים הגיעו גם אל שדותיה המוריקים של העיר וורזאזאת וממשיכים הלאה והגיעו לבית העלמין, וכשהגיעו לציון קברו של רבינו ניצבו כמו נד נחלים וקפאו בלב מדבר. המים עמדו כחומה מימין ומשמאל לקבר עד שהצליחו התושבים להשתלט על ברזי הסכר. (מעובד מתוך ה'שושלת לבית ואזאנא')

צער רב מילא את יהודי מרוקו בכלל ואת יהודי ורזאזאת בפרט עת נודע להם על פטירתו של בעל המופת רבי אברהם ואזאנא. הצדיק היה עבורם אב, מנחם לעת משבר, וחומה בעת צרה. היהודים הרגישו ריקנות בהילקח מהם מגן ומושיע הדור. ואולם הצער על הלקח מעמם ארון ברית ה' נמהל עם הזמן בהרגשה שהצדיק לא הזניחם ואף אחרי מותו הוא ממשיך לפקוח עין ולהגן על היהודים.

רבים שעלו לציון קברו ושטחו את בקשתם לפני שוכן מרומים, שיצילם מצרה וצוקה בזכות הצדיק ראו ישועות ונפקדו מי בזרע של קיימא, מי בשידוך הגון, ומי בפתרון צרה אחרת שהייתה לו. עם הזמן הוקם במקום ציון, וכל אדם שהייתה לו בעיה, הגיע לקבר, הדליק נרות לע"נ הצדיק, ושטח בקשה לצדיק שיתפלל עבורו.

באותם הימים לא היה חשמל בבתיים, והתאורה בלילות הייתה בנרות, שמן ונפט. פעם אחת נכנס ערבי שגר בקרבת מקום לקבר וראה כי היהודים מדליקים נרות לע"נ הצדיק. זמם הערבי בליבו שכאשר יצאו היהודים מהציון יגנוב את הנרות. וממחשבה למעשה כאשר יצאו היהודים, ונותר לבדו, כיבה את הנרות, תחבם בכיסו ויצא לכיוון ביתו. ואולם כאשר יצא מהציון לשמש, היכהו סינוור ולא ראה כלום לפניו.

בתחילה חשב בליבו שכנראה המעבר הבלתי הדרגתי מחשיכה לאורה גרם לו והוא נכנס פנימה לציון. ואכן בתוך הציון ראה כבראשונה. שוב יצא והפעם בהדרגה, אך שוב סונוורו עיניו. שוב נכנס וחוזר חלילה. כאשר מעשה זה חזר בפעם השלישית הבין שיד הצדיק בדבר, ופחד תקפהו על שהעז לשלוח יד בכבוד הצדיק. הוא נכנס פנימה ברטט והבטיח כי שוב לא ינסה לעשות כדבר הזה. ואכן עם החזרת הנרות לציון, יצא החוצה ומאור עיניו חזר לו כבראשונה והוא יצא לביתו שמח וטוב לב. כאשר הגיעו בפעם הבאה משפחת הצדיק לפקוד את הקבר, סיפר להם הערבי את המעשה, וכן המשיך לספר לכל הפוקדים את ציון הצדיק. (מעובד מתוך ה'שושלת לבית ואזאנא')

בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמַּן הַזֶּה

רק המפקד המקומי התעצבן על העיכוב וגער בנאצי: "עכשיו הגופה של היהודון תסריח פה ומי יטפל בה? תפוס את הגופה וזרוק אותה החוצה". הנאצי מילא את ההוראות. הוא תפס את הרב וגרר אותו החוצה, מניח את הגופה בשביל החיצוני. מספר דקות לאחר שהנאצי הלך 'הגופה' מתחילה לנוע...

הרב התאפק עד עתה שלא לנשום, גם לא לחייך על נס הצלתו. **מתברר, שהכדור פספס אותו בסנטימטר בודד, הוא נפל ארצה מבהלה והבין, כי כדאי יותר להעמיד פני מת, תוך שהוא מודה לבורא עולם על נס הצלתו המופלא...**

רק אחרי דקות ארוכות קם ועשה דרכו לשנת לילה על הדרגש, לא לפני שקרא שוב קריאת שמע בכוונה עצומה... בין היהודים, כבר נפוצה השמועה הסודית, כי הרב נותר חי.

ביום המחרת, כאשר אותו נאצי חלף ליד הרב שניצלר, הוא נבהל ואחזתו חלחלה. הן היה בטוח, שהוא כבר לא בין החיים, ואילו היהודון הלז עודו חי וקיים...

"איש קדוש הוא זה", מלמל בפחד, "איך ייתכן שהוא שרד את הכדור? הרי אמש היה מוטל מת, ואני גררתי את גופתו החוצה... כיצד זכה זה בחיים חדשים ועודנו מסתובב כאן?".

בפנים מפויסות ניגש הנאצי לרב. "אני רואה, שאיך בן אנוש רגיל", לחש בשקט, "אני מבין, שיש לך כוחות על אנושיים. הרי אמש היית מוטל מת, ועתה – אתה חי וקיים ומתפקד. **לפיכך אמנה אותך לרב המחנה מהיום ואילך...**"

עול העבודה הקשה הומר בעבודה קלה יחסית, הוא זכה לפרוטקציה בגישה למזון כשר, לחופשות ביום השבת, ולאספקת שירותי דת סדירים. מאותו היום התעטר בתואר 'רב מחנה ברגן בלזן', ובתפקידו סייע רבות לאחיו הנאנקים...

היה זה ליל כ"ד בכסליו, ערב חנוכה. כל מעייני הרב נתונים כיצד ניתן להשיג שמן ופתילות. באותו יום בדיוק הוא הועבר לדרגש בבלוק אחר. הרב ניער את כרית התבן על הדרגש. כתוצאה מהניעור, נופלת שקית קטנה ובה כמה פיסות בד מוכנות כפתילות, ולצידן צלוחית ארוזה יפה ובה שמן זית...

לימים, התברר, כי מי שהטמין את ה'אוצר' בכרית היה הרה"ק ר' יואל מסאטמר זי"ע, שביום כ"א בכסליו שוחרר מהמחנה ועשה דרכו לשווייץ שנחשבה מדינה נטרלית.

מאות יהודים, מכל רחבי המחנה, התקבצו באותו לילה לבלוק של הרב. בפנים קורנות עמד הרב ובירך את שלושת הברכות. היהודים מחו **דמעות התרגשות. נר הוצת, עוד להבה נדלקה. "נצח ישראל לא ישקר", האמונה הנצחית תמשיך לפעם ולהוביל את עם ישראל לנצח נצחים!**

היו אלה ימי מלחמת העולם השנייה. דם יהודי נשפך כמים, מכוונת ההשמדה האכזריות של הנאצים יימח שם, היו בשיא תפוקתן. ברכבות המוות נדחסו יהודים רבים, בדרכם האחרונה לקדש שם שמים.

הנאצים בדייקנות ובקפדנות עברו עיר אחרי עיר וכפר אחרי כפר, אוספים את היהודים ומובילים אותם אל התחנה הסופית והאחרונה. אחד המחנות הידועים, היה מחנה ברגן בלזן.

ביום מן הימים הובל הגאון רבי שרגא שמואל שניצלר זצ"ל, שכיהן כאב"ד העיירה טשאבא שבהונגריה. גם לעיירתו הגיעה ידם המגואלת בדם של הנאצים ומאות אלפי יהודי הונגריה הועברו למחנה ברגן בלזן, שם קיבלו הנאצים את החלטות מה לעשות בכל יהודי.

העבודה במחנה התנהלה בדייקנות ללא שינויים. בקור מקפיא ובשרב מחניק, התייצבו היהודים לעבודה באותם בגדים, אחרי מנת מזון זעומה ובאותה שעה.

ביום מן הימים אחד הנאצים קרא לרב שניצלר. כשהגיע הרב אליו, תבע הלה מרבינו שיאמר דברי כפירה באמונתו. הרב השיב בנחישות: "לא יקום ולא יהיה, יש בורא לעולם ואין עוד מלבדו!".

היהודים מסביב, כבר העריכו מה יקרה בהמשך. היה ברור, כי עכשיו תישמע שריקת הכדור, שתסיים את חיי הרב. אולם הנאצי אמר: "אני נותן לך הזדמנות שניה ואחרונה להציל את חייך!", והניף את הנשק באיום...

"וכי בגלל שאני כאן במחנה, בתנאים כאלה ובגלל איום כזה, אוציא דברי כפירה מפי? הרי כולנו רואים את השמים ואת הארץ, אותם ברא בורא עולם. זה דבר פשוט וברור, שכל יהודי מאמין בו, גם במחיר חייו!".

הנאצי התמלא זעם. עיניו התרועעו בחוריהן. הרב הצליח להוציאו לגמרי משלוות נפשו... "זו אזהרה אחרונה", אמר ודרך את נשקו, "או שתאמר דברי כפירה, או שאני יורה בך בזה הרגע".

הרב עטה על פניו ארשת רגועה ומלאכית, והשיב בשלווה את המילים אותן כבר שמע הנאצי אינספור פעמים: **"שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד!"**. הנאצי זעם, הפטיר קללות בגרמנית וכיוון את הרובה. שריקה עזה נשמעה, **הכדור פילח את הדרך אל הרב שניצלר, שבתוך שניה נפל ארצה.**

הנאצים העומדים מסביב פתחו מיד בצרחות שמחה, על עוד ז'יד שהתעקש ושילם בראשו, הם עברו על ידו, דרכו על הגופה המוטלת על הארץ, וגם ירקו עליה בבוז.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א – 05206329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לע"נ	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	אסתר בת בלה ע"ה
אביבה בת איירן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל	נעמי בת נתן ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	מרים בת בלה ע"ה
יצחק בן חביבה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דוד בר חסיה ז"ל	ע"ה שני בת אסתר ע"ה
חי זיזי בן קלרה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
יוסף בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל
יוסף בן נעמי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמי ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
מישא אסתר בת זררה ע"ה	גורג'ה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל		